

Boekverslag Engels Harry Potter and the Deathly Hallows door J.K. Rowling

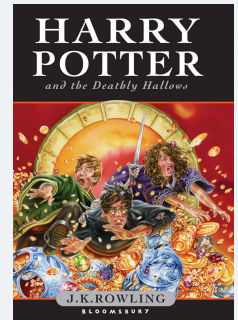
Boekverslag door een scholier

3215 woorden

25 februari 2008

★ 7,4

75 keer beoordeeld

Auteur	J.K. Rowling
Genre	Fantasy & SF, Jeugdboek
Eerste uitgave	2007
Vak	Engels

A. Samenvatting:

Harry is voor het laatste jaar bij zijn oom en tante aan het logeren. Omdat hij meerderjarig wordt is het de bedoeling dat de orde van de feniks hem overbrengt naar het Nest waar het veiliger voor hem is. Harry besluit niet terug te gaan naar Zweinstein. Hij vertelt Ron en Hermelien zijn plan om naar de gruzelementen te gaan zoeken. Een dag voor de bruiloft van Bill en Fleur erven Harry, Ron en Hermelien een erfenis van Perkamentus. Harry kreeg de snaai die hij tijdens zijn eerste zwerkbalwedstrijd had gevangen. Ron kreeg de mysterieuze uitsteker en Hermelien een sprookjesboek geschreven in Oude Runen. Harry erft ook het originele zwaard van Goderic Griffoendor, maar Schobbejak is niet bereid om het zwaard aan Harry te geven. Tijdens de bruiloft wordt iedereen plotseling gewaarschuwd dat Voldemort de macht opnieuw in handen heeft gekregen. Er verschijnen dooddoeners op de bruiloft en Harry, Ron en Hermelien vluchtten. Na een tijd gevlucht te hebben is Harry er achter gekomen dat het echte medaillon in het bezit is van Dorothea Omber. Ze verzinnen een plan om in te breken bij het Ministerie van Toverkunst. Na een hevig gevecht weten ze het medaillon te bemachtigen en te ontvluchten. Na ruzie gehad te hebben met Ron gaan Harry en Hermelien naar de Halvemaanstraat waar Harry vroeger gewoond heeft. Ze worden daar in de val gelokt door Voldemort en na een gevecht breekt Harry's toverstok. Ze weten goed weg te komen en vinden een rustige plek om hun tent op te zetten. Op een avond ziet Harry een zilveren hinde die hem naar een vennetje leidt waar het originele zwaard van Goderic Griffoendor ligt. Ook Ron is daar toevallig. Met dit zwaard kunnen ze het medaillon vernietigen. Harry, Ron en Hermelien besluiten langs te gaan bij Xenophilius Leeflang. Hier krijgen ze voor het eerst het verhaal van de drie gebroeders te horen die de relieken van de dood gekregen hadden. Bovendien weten ze nu ook wat de relieken van de dood zijn namelijk: een onoverwinnelijke toverstok (zegevlir), een steen die doden kon laten terugkeren (steen van wederkeer) en een onzichtbaarheidsmantel. Harry beseft dat hij de onzichtbaarheidsmantel in bezit heeft en hij snapt nu ook wat Voldemort al die tijd al aan het zoeken is, namelijk de zegevlir. Op een avond worden ze ontdekt en worden ze meegenomen naar het huis van de familie Malfidus. Daar komen ze Loena, Grijphaak en Olivander (de toverstokkenmaker) tegen die ook gevangen zijn genomen. Dobby de huiself komt ze helpen te bevrijden waardoor hij zelf om het leven komt.

Ze vluchten naar het huis van Bill en Fleur. Harry vraagt aan Grijphaak om te helpen inbreken bij Goudgriep omdat Harry denkt dat daar nog een gruzielement verborgen ligt. Ze weten de kluis van Bellatrix van Detta te kraken en het gruzielement (beker van Helga Huffelpuf) mee te nemen. Doordat Harry vanwege zijn litteken een geestelijk verband heeft met Voldemort komt hij erachter dat er op Zweinstein nog een gruzielement verborgen ligt. Via een verborgen gang vanuit de Zweinskop weten ze Zweinstein binnen te komen. Harry komt daar veel oude leden van de Strijders Van Perkamentus tegen en ook nog leden van de Orde van de Feniks. Hij komt erachter dat Rowena Ravenklauw een diadeem bezat en hij denkt dat dit ook een gruzielement is. Na de grijze dame ondervraagt te hebben weet hij waar het diadeem verstopt ligt, namelijk in de kamer van Hoge Nood. In de kamer van Hoge Nood komt Harry Malfidus tegen. Na een hevig gevecht breekt er brand uit waardoor ook het diadeem vernietigd wordt. Dan leest Harry weer de gedachten van Voldemort en komt hij erachter dat hij in het krijsende krot is. Harry gaat er naar toe en daar ziet hij Sneep die vermoord wordt door Nagini. Net voor Sneep's dood krijgt Harry een gedachte van Sneep en neemt die mee naar de kamer van Perkamentus. Hij bekijkt deze gedachte in de hersenpan en komt erachter dat Sneep altijd aan de goede kant heeft gestaan. Harry gaat achter Voldemort aan en komt hem tegen bij het verboden bos. Voldemort spreekt de avada kedavra-vloek (= doodsvloek) uit en Harry valt op de grond en belandt in een soort droom waarin Perkamentus hem uitlegt wat hij moet doen om Voldemort voorgoed te vernietigen. Het litteken van Harry blijkt ook een gruzielement geweest te zijn. Maar door de vloek van Voldemort is dat gruzielement vernietigd. Harry komt bij maar doet net alsof hij dood is. Voldemort beveelt Hagrid om Harry terug naar Zweinstein te dragen om te laten zien dat hij echt dood is en dat hij gewonnen heeft. Marcel Lubbermans is woest en weet met het zwaard van Griffoendor de slang Nagini te doden. Dit was het laatste gruzielement. Wanneer Voldemort dreigt Molly Wemel te doden grijpt Harry in en ziet iedereen dat hij nog leeft. Harry en Voldemort staan nu voor de laatste keer tegenover elkaar en doordat de vloek van Voldemort teruggekaatst wordt vindt hij de dood. Voldemort is nu voor altijd verslagen.

B. Karakter:

Harry is een zeer onzelfzuchtig persoon met een zachtaardig karakter. Vooral aan het einde van het boek is dit te merken wanneer hij van plan is zichzelf op te offeren om zo Voldemort te kunnen verslaan. Ook gaat hij in het begin van het boek liever weg uit de veilige omgeving van het Nest omdat hij de anderen niet in gevaar wil brengen. Verder is Harry een enorme twijfelaar, als iemand hem namelijk iets verteld over Perkamentus dan weet hij niet of hij dit moet geloven of niet. Ook twijfelt hij of hij wel de goede beslissingen neemt en waar hij naar toe moet. Vaak ligt Harry ook in de knoop met zichzelf. Hij vraagt zich dan af waarom Parkamentus hem zo'n moeilijke taak heeft opgelegd zonder hem te vertellen waar hij moest zoeken en wat er moet gebeuren wanneer alle gruzielementen zijn vernietigd. Vertrouwde Perkamentus hem niet of zat er meer achter? En waarom wist Parkamentus alles over hem en hij niets over Parkamentus? Waren de dingen die in de autobiografie van Parkamentus stonden waar? Dit soort vragen spoken de hele tijd door hem heen en hierdoor is hij vooral in het begin van het boek chagrijnig en nukkig tegenover iedereen. Dit is ook de reden dat hij uitvalt tegen Ron en waardoor Ron dus wegloopt. Ondanks het feit dat hij erg ongezellig gezelschap kan zijn heeft hij voor de rest een aardig karakter en maakt hij zich zorgen over zijn dierbaren. Zo kiest hij ook nooit zijde. Als Ron en Hermelien ruzie hebben is hij de bemiddelaar en probeert ze zoweer dichter naar elkaar te brengen. Hij is eerlijk, vastberaden maar kan soms als hij boos is ook agressief reageren. Hij weet heel precies wat hij wil doen. Hij laat zich ook niet afleiden door zijn liefde voor Ginny en is vastberaden het contact met haar voor een bepaalde tijd te

verbreken. Perkamentus meende altijd dat Harry Potter aan zo'n goed karakter kwam door de liefde die zijn moeder bij haar dood aan hem meegaf. De twee andere hoofdpersonen Ron en Hermelien hebben ook een goed uitgewerkt karakter in het boek. Ze hebben beide heel duidelijke trekjes van jaloezie. Zowel Ron als Hermelien is een zeer trouwe vrienden van Harry en ze staat hem altijd bij met advies en goede raad in tijden dat Harry dat nodig heeft. Het zijn vrienden waar Harry in zowel goede als in slechte tijden op kan bouwen en ze blijven hem helpen tot het bittere einde. Zo besluit Hermelien om de geheugens van haar ouders te wissen en zo zorgt ze ervoor dat er niets met hun kan gebeuren. Dit is voor haar een behoorlijk grote opoffering want haar ouders zullen haar zo nooit meer herkennen, laat staan dat ze weten dat ze een dochter hebben. Ze is erg intelligent, maar kan af en toe ook erg betweterig zijn. Qua karakter zijn zowel Ron als Hermelien zachtvaardig, ze zouden nooit iemand iets kwaad willen doen tenzij het strikt noodzakelijk is natuurlijk. Voor de rest zijn ze allebei zeer koppig en willen ze ook nooit toegeven dat ze iets fout hebben gedaan. Hierdoor ontstaan soms ruzies en moet Harry als bemiddelaar optreden om ervoor te zorgen dat het niet te ver uit de hand loopt. Ron is trouw, eerlijk en heeft gevoel voor humor.

C. Plaats(en):

Het boek speelt zich in Engeland af maar wel op heel veel plaatsen omdat Harry, Ron en Hermelien steeds moeten verhuizen omdat lang op een plaats te blijven te gevaarlijk voor ze is en omdat Harry veel moet reizen om zo alle gruzielementen te vernietigen is het decor heel verschillend. Een paar plekken zijn de Ligusterlaan, het Nest, Grimboundplein, verschillende bossen, Zweinstein, de bank Goudgriep, Zweinsveld, een café in Londen, het huis van Loena Leeflang, etc. Alle plaatsen waar Harry, Ron en Hermelien komen worden vrij gedetailleerd beschreven. Hierdoor geeft de plaats waar alle handelingen zich afspelen inderdaad extra betekenis aan het verhaal. Je weet nu namelijk hoe de plek waar ze zich bevinden eruit ziet en het wekt ook een bepaald gevoel in je op. Een eng donker bos is namelijk een stuk spannender dan een plek als het Nest. De locatie kan een scène dus veel spannender maken. In het begin is hij natuurlijk bij de Duffelingen, maar daarna is hij altijd ergens anders omdat hij constant op de vlucht is. Belangrijke plaatsen verder in het boek zijn natuurlijk nog het huis van de malfidussen en Zweinstein waar het eindgevecht plaatsvindt.

D. Tijd:

Het verhaal speelt zich af in het heden, dit kan je merken aan de onderwerpen als een tv, een auto, een ministerverkiezing etc. maar belangrijk is dit absoluut niet voor het verhaal. Het hele verhaal speelt zich namelijk af in een soort van andere dimensie. Het is wel op deze aarde maar toch ook weer een compleet andere wereld doordat je het bekijkt uit een soort van tovenaarsvisie, of wereld. In het verhaal wordt ook helemaal niet gesproken over de dagen die er voorbij gaan, het hele verhaal vloeit gewoon mooi in elkaar over. Er wordt namelijk niet puntsgewijs per dag verteld wat er gebeurd maar er worden ook dagen, soms zelfs weken of jaren overgeslagen. J.K Rowling heeft aan het einde van het boek nog een nabeschuiving toegevoegd. Deze nabeschuiving is negentien jaar later dan aan het einde van het oorspronkelijke verhaal. Hierin kom je te weten wie er met wie is getrouwd, of ze wel of geen kinderen hebben gekregen en hoe ze hun leven hebben opgebouwd na de oorlog tussen Voldemort en Harry. Deze nabeschuiving is aan het verhaal toegevoegd om de lezers te laten weten wat er later met Harry en co. Gebeurt en om het boek meer tot een einde te brengen. Als ze dit niet had gedaan zouden er waarschijnlijk veel ontevreden lezers zijn geweest die graag hadden willen weten of Harry nou inderdaad met Ginny trouwt en hoe het afloopt met Ron en Hermelien. Door deze nabeschuiving toe te voegen stelt ze de lezer dus tevreden. Ook zorgt ze er met deze nabeschuiving voor dat het verhaal een minder open einde heeft. Verder worden er in de

rest van het boek ook dagen, soms weken of maanden overgeslagen om zo vaart in het boek te houden. Ook wordt er ook nog gebruik gemaakt van flashbacks. Zo vertellen er verschillende mensen wat uit het verleden om zo aan Harry duidelijk te kunnen maken wat er zich vroeger heeft afgespeeld. Dit kan voor Harry nuttige informatie zijn in zijn zoektocht naar antwoorden, bijvoorbeeld over Perkamentus verteld Aberforth (de broer van Perkamentus) aan Harry wat er is gebeurd met zijn zusje en hij vertelt over hoe Perkamentus vroeger was.

E. Titel:

In het boek gaat het natuurlijk om Harry Potter, de naam van de zevendelige reeks. Het gaat er om dat hij de gruzielementen die Voldemort in leven houden vernietigt.

er is alleen nog een ander element in het spel, namelijk de relieken van de dood. die relieken bestaan uit de zegevlies, de steen van wederkeer en de onzichtbaarheidsmantel. Harry denkt lange tijd dat Perkamentus wilde dat Harry die zocht en daarmee Voldemort zou vermoorden. Harry kwam erachter dat Voldemort de zegevlies ook zocht. Maar uiteindelijk ging het hier helemaal niet om en had Voldemort niks aan de zegevlies. Maar waarom heette het dan niet "Harry Potter en de acht gruzielementen". Omdat het zoeken naar de gruzielementen al in het 6de deel was begonnen.

F. Handeling van de personen:

Pagina 269 van het boek:

De kou was een kwelling en verschroeide hem als vuur. Het leek wel alsof zelfs zijn hersens bevroren waren terwijl hij zich door het donkere water heen naar de bodem werkte, hand uitstak en naar het zwaard tastte. Zijn vingers sloten zich om het gevest en hij trok het naar zich toe.

Op dat moment wikkelde zich iets om zijn nek. Hij dacht even aan wier, hoewel hij niets langs zijn lichaam had voelen strijken toen hij dook, en probeerde zich met zijn vrije hand los te rukken. Het was geen wier: de ketting van het gruzielement was plotseling strakker geworden en kneep langzaam zijn keel dicht.

Ik vind dat hij hier dom handelt, omdat hij donders goed weet dat het gruzielement magische krachten bezit. Zeker als de ketting in de buurt van de vernietiger het zwaard van grifoendor komt. Als ik hem was geweest was ik bij het uitkleden ook de ketting afgedaan en was dan in het water gesprongen.

Pagina 124 van het boek:

“Nou, laten we gaan. Ik ga dit bocht echt niet opdrinken,” zei Ron. “Heb je dreuzelgeld bij je, Hermelien?”

“Ja ik heb al mijn spaargeld opgenomen voordat ik naar Het Nest ging. Alleen ligt het kleingeld vast helemaal onderin,” verzuchtte Hermelien en ze pakte haar tasje.

De twee werklui maakten identieke bewegingen en Harry volgde hun voorbeeld zonder erbij na te denken: ze trokken alle drie hun toverstok.

Dit is ook weer zo slordig, omdat er overal doodoeners zijn, nu Voldemort aan de macht is. Dus dan is het niet zo slim om er zo hard over te praten. Ik had het er niet zo hard over gehad en zeker niet als er mensen bij zijn.

G. Realistisch:

Pagina 388 van het boek:

Het beest steigerde en brulde oorverdovend, Harry drukte zijn knieën tegen zijn rug en greep zich zo goed mogelijk aan de kartelige schubben vast terwijl de draak zijn vleugels spreidde, de krijgende kobolden als kegels tegen de grond sloegen opsteeg. Harry, Ron en Hermelien drukten zich plat, maar schaafden zich

toch tegen het plafond terwijl de draak naar de ingang van de tunnel dook. De achtervolgende kobolden gooiden dolken, maar die ketsten af op de flanken van de draak.

Dit vind ik heel onrealistisch, omdat daar een draak in de kerkers de diepste kluizen van goudgriep bewaakt. En het is al zeker raar dat ze daar dan ook nog mee vluchten.

Pagina 407 van het boek:

De twee gedaantes werden steeds groter, tot hun hoofd en schouders het hele portret vulden. Toen zwaaide het schilderij weg van de muur, als een kleine deur en zagen ze de opening van de tunnel. En uit die opening klom Marcel Lubbermans.

Dit vind ik ook heel onrealistisch omdat hij via een schilderij in de school komt. Omdat je in de eerdere boeken ook niks van deze toegang hebt gehoord en hij niet op de sluipwegwijzer staat.

H. Bedoeling van de schrijver:

Het is de bedoeling van de schrijver om de lezer te amuseren en te fascineren. Ik vind dit wel duidelijk naar voren komen want het verhaal is heel fictief, het speelt in meerdere werelden, waar tussen heen en weer geswitchd wordt. Harry Potter leeft in de normale wereld en in de toverwereld waar draken, trollen, geesten, dementors en tovenaars de toon zetten. Het kwaad ligt steeds op de loer en is levensbedreigend en moet worden overwonnen. De boodschap is dat het goede zegevierde over het kwade en er komen wel veel menselijke aspecten in voor waar men zich in herkent men zich mee kan identificeren, zoals: liefde, vriendschap, moed, woede, verdriet, etc.

I. Taalgebruik:

Pagina 503 van het boek:

Hij staaarde naar het gezicht van zijn oude schoolhoofd. Het lange, zilvergrijze haar, de baard, de doordringende, felblauwe ogen achter het halronde brilletje, de kromme neus: alles was precies zoals hij het zich herinnerde. En toch...

"Maar u bent dood," zei Harry.

Ik vind dit heel goed geschreven omdat de omschrijving van Perkamentus heel duidelijk is en men ziet hem voor zich. Maar nog beter is het opwekken van de spanning door de onafgemaakte zin met "...toch...". Deze onafgemaakte zin roept bij de lezer de vraag op "wat klopt hier niet?" en in het volgende fragment wordt ook heel passend de alinea geopend met de tegenstelling in de uitroep: "Maar u bent dood"

Pagina 529 van het boek:

De betoverde hemel boven hun hoofd lichtte op in rood en goud toen het eerste, oogverblindende randje van de zon boven het dichtstbijzijnde raamkozijn uit kwam. Het licht bescheen hun gezichten, zodat dat van Voldemort plotseling een gloeiend waas was. Harry hoorde de hoge stem krijsen, terwijl hij zelf ook de spreuk uitschreeuwde waarop hij al zijn hoop gevestigd had en de toverstok van Draco richtte:

Dit vind ik een van de best geschreven passages van het boek, want er wordt in alle kleuren een natuurverschijnsel, nl. de zonsopgang, beschreven. De zonsopgang is normaal gesproken een verschijnsel wat mooi, rustig en vreedzaam is. Toch wordt voor deze vreedzame achtergrond de scène beschreven, die alles behalve rustig en vreedzaam is. Hier treft het goede op het kwade. Als de zon net opgaat, is het punt bereikt, dat Voldemort de spreuk uitspreekt en men is geboeid wie zal winnen. Voldemort of Harry? Het verhaal krijgt hier eindelijk zijn keerpunt, en het goede zal van het kwade winnen.

J. Jouw mening:

Ik vind het een spannend boek omdat er telkens wat gebeurt waardoor het slecht kan aflopen en het op het eind ontzettend de vraag is of hij het wel overleeft. Er is veel fantasie gebruikt voor dit boek want er is

geen enkele bladzijde zonder spreuken of vliegende bezemstelen. Het heeft een magisch tintje maar speelt zich toch ook vaak in de normale wereld. Ik vind het ook echt heel leuk dat niks voorspelbaar is, alles gaat echt anders dan je het verwachtte en zeker het einde. Het is leuk dat J.K Rowling alle personages weer in het verhaal laat terug komen. Doordat het zo spannend is geschreven is het boek heel makkelijk uit te lezen en zelfs heel erg moeilijk om er mee te stoppen. Je gaat maar door met lezen totdat het boek uit is. In het boek merk je duidelijk dat het is geschreven vanuit het standpunt van de 'goeden'. Hierdoor ben je natuurlijk tegen Voldemort en z'n hele aanhang en hoop je dat Harry wint en het boek goed afloopt. Dat vind ik wel leuk omdat je dan echt het kwade proeft, terwijl dat in het echt bijna niet voorkomt.

gemaakt door Fabian